El Cul del Pou | | Actualitzat el 23/12/2016 a les 10:14

Qui no coneix... Rosa Maria Soldevila, professora del Barça

PEL SENYOR RAMON

Il·lustració: Maria Picassó

Quanta canalla deu haver desfilat per les seves classes? La Rosa Maria Soldevila i Puig, la "Solde", ha estat abans que res professora: més de quaranta anys de docència. De 1952, és filla del "colmado" Soldevila, al carrer Guimerà, tot just tancat l'any 2000. Allà la Rosa va créixer col·laborant, des del taulell o la caixa, en el negoci familiar. Però va anar a estudi a les Dominiques i, al mateix carrer del Bruc, després del batxillerat passà a la que fou Escola de Magisteri. Tres cursos més, i amb 19 anys la Rosa ja havia superat els exàmens de la Normal de Barcelona. Cal avançar que no sortí de les Dominiques? Carme Adroher, que li havia estat professora, i era directora i superiora de la comunitat, li proposà exercir de mestra de 5è de primària. Al cap de tres cursos passà a fer diverses assignatures de 7è i 8è d'EGB.Cartesiana i agraïda, la Rosa s'hi va estar dinou anys! Però mentrestant també es va llicenciar en Geografia i Història, baixant als vespres a la Universitat Central. I com que sempre havia tingut flaca per la lingüística, a la fi es preparà les oposicions de Llengua catalana. I se les va treure! Això era l'any noranta, i fins que es va jubilar ara fa quatre anys, exercí de professora de secundària al Fius i Palà, reconvertit després en Institut Guillem Catà. Tot amb tot, allò que singularitza la Rosa és el seu barcelonisme militant: des dels dotze anys, quan trepitjà més d'un cop el Camp Nou de la mà d'un oncle. Podríem ben dir que no s'ha perdut un partit del Barça: a la tele o a l'estadi -vint anys d'assistència religiosament quinzenal. La recordeu amb aquest pentinat "a la garçonière"? Irrepetible, Rosa Soldevila és un puntal de la nostra "culerada", i des de fa quatre anys que exerceix de secretària de la Penya Blaugrana Manresa, sota la presidència de Toni Negro primer i d'Anna Calvera ara. Al capdavall, la seva mirada pot ser molt tècnica però sobretot no pot veure els del Reial Madrid. Ni tampoc ha tingut mai interès en un sol matx de la selecció espanyola. I, tot i que enguany preveu que es patirà, no pensa rendir-se perquè el sentiment culer l'acompanyarà sempre.